

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลระแงง

จัดทำข้อมูลโดย :กองการศึกษา

เทศบาลตำบลระแงง

คำนำ

ภูมิปัญญาเป็นพื้นฐานความรู้ของประชาชนในสังคมที่รับรู้และเข้าใจร่วมกันว่าภูมิปัญญาเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ได้มีการกล่าวถึงและมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน ภูมิปัญญาจัดเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญยิ่งของมนุษย์ สิ่งดังกล่าวสั่งสมองกงามขึ้นจากความรอบรู้ ประสบการณ์ ผนวกด้วยความเฉียบคมในการหยั่งรู้อย่างลุ่มลึก เพื่อการปรับเปลี่ยนสภาพทรัพยากรและองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มพูนคุณค่าขึ้นอย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ของชุมชน ท้องถิ่น และสังคมของตน

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสิ่งที่บรรพบุรุษของไทยสร้างสมมาเป็นระยะเวลาาน และเป็นสิ่งมีคุณค่ายิ่งที่ชุมชนรุ่นหลังควรอนุรักษ์และสืบสานต่อไป ภูมิปัญญาส่วนใหญ่จะเชื่อมโยงสู่การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เทศบาลตำบลจระเข้หินมีและเป็นภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่าแก่การจดบันทึกไว้ เป็นการสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน นำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ๆ ต่อไป หากต้องการจะอนุรักษ์และปรับใช้ภูมิปัญญาเดิมกับภูมิปัญญาใหม่ให้สอดคล้องกับฐานทรัพยากรที่มีอยู่ ผนวกกับปัจจุบัน เยาวชนและคนรุ่นต่อมาไม่ค่อยให้ความสำคัญ หรือไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาที่มีอยู่ในชุมชนมากนัก จึงจำเป็นต้องจัดทำเอกสารภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้น

กองการศึกษา
เทศบาลตำบลจระเข้หิน

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ แนวคิดเกี่ยวกับฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑
- ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑
- ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน	๒
- ความสำคัญของภูมิปัญญาไทย	๓
- ลักษณะของภูมิปัญญาไทย	๓
- ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓
บทที่ ๒ ทะเบียนข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕
ภาคผนวก	
- ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน	

บทที่ ๑

แนวคิดเกี่ยวกับฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน
- ๒) เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอดตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญานั้น ๆ ต่อไป

๑.๒ ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Wisdom หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเชื่อและศักยภาพในการแก้ปัญหาของมนุษย์ที่สืบทอดกันมาจากอดีตถึงปัจจุบันอย่างไม่ขาดสายและเชื่อมโยงกันทั้งระบบทุกด้าน

ภูมิปัญญาไทย หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะและเทคนิคการตัดสินใจ ผลิตผลงานของบุคคลอันเกิดจากการสะสมองค์ความรู้ทุกด้านที่ผ่านกระบวนการสืบทอด พัฒนาปรับปรุง และเลือกสรรมาแล้วเป็นอย่างดีสามารถแก้ไขปัญหา และพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เองและนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิควิธี เป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้างและทางลึกที่ชาวบ้านคิดเองทำเองโดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยความเหมือนกันของภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ เป็นองค์ความรู้ และเทคนิคที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่งได้สืบทอดและเชื่อมโยงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ความต่างกันของภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ ภูมิปัญญาไทย เป็นองค์ความรู้และความสามารถโดยส่วนรวม เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้และความสามารถในระดับท้องถิ่นซึ่งมีขอบเขตจำกัดในแต่ละท้องถิ่น เช่น ภาษาไทยเป็นภูมิปัญญาไทย ในขณะที่ภาษาอีสานเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

ผู้ทรงภูมิปัญญาไทย หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของภูมิปัญญา หรือเป็นผู้นำภูมิปัญญาต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์จนประสบความสำเร็จ มีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่องในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญสามารถเผยแพร่และถ่ายทอดเชื่อมโยงคุณค่าของภูมิปัญญาในแต่ละด้านนั้น ๆ ให้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง

ปราชญ์ชาวบ้าน หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของภูมิปัญญาชาวบ้าน และนำภูมิปัญญามาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตจนประสบผลสำเร็จ สามารถถ่ายทอดเชื่อมโยงคุณค่าของอดีตกับปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

ความเหมือนกันระหว่างผู้ทรงภูมิปัญญาไทยกับปราชญ์ชาวบ้าน คือ บทบาทและภารกิจในการนำภูมิปัญญาไปใช้แก้ปัญหา และการถ่ายทอดเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงจากอดีตถึงปัจจุบัน ส่วนความแตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับระดับภูมิปัญญาที่จะนำไปแก้ปัญหาและถ่ายทอดกล่าวคือ ผู้ทรงภูมิปัญญาไทยย่อมมีความสามารถหรือภารกิจในการนำภูมิปัญญาระดับชาติไปแก้ปัญหา หรือถ่ายทอด หรือผลิตผลงานใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ส่วนปราชญ์ชาวบ้านมีความสามารถหรือภารกิจในการนำภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นไปแก้ปัญหาหรือถ่ายทอดในท้องถิ่น

๑.๓ ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่น / ปราชญ์ชาวบ้าน

ความคิด เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิด ที่เรียกว่า Cognitive System ซึ่งประกอบด้วยระบบประสาท ระบบสมอง และต่อมต่าง ๆ ทำหน้าที่คิดให้แก่ร่างกายและนักมานุษยวิทยาเชื่อว่าทำงานอยู่นอกเหนือจากการบงการของร่างกาย หมายถึง ทั้งส่วนที่เป็นจิตนาการและผลของการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรม ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้จะเป็นแหล่งสำคัญหรือที่มาของความรู้อันเป็นองค์ประกอบของภูมิปัญญาในลำดับถัดไป

ความรู้ มีการนำมาใช้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น องค์ความรู้ ภูมิรู้ ปรากฏอยู่ในแนวคิด ทฤษฎีญาณวิทยาที่ว่าด้วยทฤษฎีแห่งความรู้ การสืบค้นกำเนิดแห่งความรู้ และธรรมชาติของความรู้ การหาคำตอบว่าตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ หรือว่าความรู้เป็นเพียงการพิจารณาเทียบเคียง ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและยังสืบค้นความรู้เรื่องกาล (Time) อวกาศ (Space) เนื้อสาร (Substance) สัมพันธภาพ (Relation) และความเป็นเหตุเป็นผล (Causality) องค์ความรู้เป็นหมวด ๆ (Category) ความรู้ หรือองค์ความรู้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของภูมิปัญญาที่กล่าวข้างต้น

ความเชื่อ เป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งของสังคมมนุษย์ มนุษย์แต่ละกลุ่มมีความเชื่อแตกต่างกันไป ซึ่งความเชื่อก็คือความศรัทธาหรือยึดมั่นถือมั่น ซึ่งเป็นแกนสำคัญในการดำเนินชีวิตและความมั่นคงของสังคม ความเชื่อมีอยู่หลายระดับทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวันอันเป็นความเชื่อโดยทั่วไป และความเชื่อที่เกี่ยวกับวิญญาณโลกนี้ โลกหน้า ความดี ความชั่ว นรก สวรรค์ บาปบุญคุณโทษ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในภูมิปัญญา

ค่านิยม คือ สิ่งที่คนสนใจ ความปรารถนาอยากจะมี อยากจะเป็นที่ยกย่อง สรรเสริญ หรือเป็นสิ่งที่บังคับต้องทำ ต้องปฏิบัติ มีความรักและมีความสุขเมื่อได้เห็นหรือได้สิ่งเหล่านั้นมา ค่านิยมจึงเป็นพื้นฐานของการจัดรูปแบบพฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ภายใน และแสดงออกเป็นพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ ทางกาย วาจา และความคิด โดยสรุปค่านิยมเป็นพื้นฐานสำคัญทางภูมิปัญญา เป็นบ่อเกิดพฤติกรรมของบุคคลแต่ละสังคม

ความเห็น คือ ภาวะที่เกิดขึ้นหลังจากบุคคลหรือชุมชน ได้พิจารณาและใคร่ครวญโดยรอบคอบแล้วจึงลงมติตัดสินใจ ว่าควรจะแสดงออกในลักษณะอย่างไร เช่น เห็นด้วย ทำตาม ยอมรับ ปฏิเสธ ร่วมมือกระทำหรือดำเนินการ ด้วยเห็นว่าดี ชั่ว เหมาะสม ไม่เหมาะสม เป็นบาป เป็นบุญ เป็นต้น ซึ่งความเห็นในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นภูมิปัญญาประการหนึ่งที่มีผลสำคัญยิ่งต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งกาย วาจา และจิตใจ

ความสามารถ หมายถึง ศักยภาพและประสิทธิภาพที่มีอยู่ภายในบุคคล เช่น ชุมชนในการที่จะจัดการเรื่องใดเรื่องหนึ่งในลักษณะเดียวกับสิ่งที่เรียกว่า “พรสวรรค์” ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะทางกายและจิตใจร่วมกัน โดยแต่ละคนหรือชุมชนย่อมจะต้องมีแตกต่างกัน เช่น การที่บางคนสามารถปฐกฐาได้ดี ลำดับเนื้อหา และการแสดงทุกอย่างเป็นที่ชื่นชม ซึ่งถือว่าเป็นผลมาจากความสามารถที่มีอยู่ในบุคคลนั้น ๆ ฉะนั้นความสามารถจึงเป็นภูมิปัญญาอีกประการหนึ่ง

ความฉลาดไหวพริบ หมายถึง ทักษะที่ปรากฏอยู่ภายในจิตใจ หรือจิตวิญญาณ เป็นสิ่งที่สามารถนำมาใช้แก้ไขป้องกันควบคุมเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ให้เกิดเป็นปัญหาขึ้นหรือให้เป็นไปตามที่ตนเองหรือชุมชนต้องการ

ดังนั้น องค์ประกอบของภูมิปัญญาจึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ภูมิปัญญาที่มีอยู่เกิดคุณค่าแก่ความภาคภูมิใจซึ่ง ได้แก่ ความคิดที่เกิดจากการจินตนาการจากสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ในสังคม ความรู้ อาจเกิดจากภูมิความรู้ที่ได้จากการทดสอบทดลองหลายครั้งจนได้ความรู้ที่แท้จริง ความเชื่อถืออันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่มีบาปบุญคุณโทษ และจิตวิญญาณเข้ามาเกี่ยวข้องค่านิยมที่คนในสังคมให้การยกย่องเชิดชูว่าเป็นสิ่งดีงาม ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้มีการสืบทอดแก่ลูกหลาน ความเห็นที่เกิดจากการพิจารณารอบคอบจากชุมชนจนเกิดการยอมรับด้วยความจริงใจ ความสามารถอันเกิดจากพรสวรรค์หรือจากการฝึกฝนจนสามารถแก้ปัญหา

ของชุมชนได้ ความฉลาดไหวพริบการแก้ไข เช่นกัน ย่อมเกิดขึ้นจากจินตนาการ ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ และค่านิยม การสั่งสมประสบการณ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จนสามารถสร้างองค์ความรู้และสังเคราะห์ใหม่ให้มีความก้าวหน้าและนำมาใช้งานได้ดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑.๔ ความสำคัญของภูมิปัญญาไทย ได้แบ่งความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ ๔ ประการ คือ

- ความรู้และระบบความรู้ ภูมิปัญญาไม่ใช่สิ่งที่เกิดแวบขึ้นมาในหัว แต่เป็นระบบความรู้ที่ชาวบ้านมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เป็นระบบความรู้ที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ ฉะนั้นในการศึกษาเข้าไปดูว่าชาวบ้าน “รู้อะไร” อย่างเดียวไม่พอต้องศึกษาด้วยว่าเขาเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอย่างไร
- การสั่งสมและการกระจายความรู้ ภูมิปัญญาเกิดจากการสั่งสม และกระจายความรู้ ความรู้นั้นไม่ได้ลอยอยู่เฉย ๆ แต่ถูกนำมาบริการคนอื่น เช่น หมอพื้นบ้าน ชุมชน สั่งสมความรู้ทางการแพทย์ไว้ในตัวคนๆหนึ่ง โดยมีกระบวนการที่ทำให้เขาสั่งสมความรู้ เราควรศึกษาด้วยว่ากระบวนการนี้เป็นอย่างไร หมอคนหนึ่งสามารถสร้างหมอคนอื่นต่อมาได้อย่างไร
- การถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้านไม่ได้มีสถาบันถ่ายทอดความรู้แต่มีกระบวนการถ่ายทอดที่ซับซ้อน ถ้าเราต้องการเข้าใจภูมิปัญญาท้องถิ่น เราต้องเข้าใจกระบวนการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งด้วย
- การสร้างสรรค์และปรับปรุง ระบบความรู้ของชาวบ้านไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่แต่ถูกปรับเปลี่ยนตลอดมา โดยอาศัยประสบการณ์ของชาวบ้านเอง เรายังขาดการศึกษาว่าชาวบ้านปรับเปลี่ยนความรู้และระบบความรู้เพื่อเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างไร

๑.๕ ลักษณะของภูมิปัญญาไทย

ลักษณะของภูมิปัญญาไทย มีดังนี้

๑. ภูมิปัญญาไทยเป็นเรื่องใช้ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความเชื่อ (Belief) และพฤติกรรม (Behavior)
 ๒. ภูมิปัญญาไทยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและคนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ
 ๓. ภูมิปัญญาไทยเป็นองค์รวมหรือกิจกรรมทุกอย่างในวิถีชีวิต
 ๔. ภูมิปัญญาไทยเป็นเรื่องของการแก้ไขปัญหา การจัดการ การปรับตัว การเรียนรู้ เพื่อคงความอยู่รอดของบุคคล ชุมชน และสังคม
 ๕. ภูมิปัญญาเป็นแกนหลัก หรือกระบวนการหนึ่งในการมองชีวิต เป็นพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่างๆ
 ๖. ภูมิปัญญาไทยมีลักษณะเฉพาะหรือมีเอกลักษณ์ในตัวเอง
 ๗. ภูมิปัญญาไทยมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อการปรับสมดุลในการพัฒนาการทางสังคมตลอดเวลา
- ขอบข่ายของภูมิปัญญาไทย

๑.๖ ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ด้านเกษตรกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกสิกรรม/การปศุสัตว์/การประมง/การป่าไม้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ โคก หนอง นา เป็นต้น

๒.ด้านหัตถกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือและอุปกรณ์อย่างง่าย โดยไม่ใช้เครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น งานจักสาน งานแกะหนังตะลุง งานทอผ้าด้วยมือ งานเย็บปักถักร้อย การทำหัวโขน เป็นต้น

๓.ด้านอุตสาหกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต โดยมีเป้าหมายการผลิตสิ่งของเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านการบริการ เช่น การทำเรือนจากไม้แปรรูป (โต๊ะ/เตียง/ตู้) การแปรรูปสิ่งต่าง ๆ จากยางพารา เป็นต้น

๔.ด้านการแพทย์ไทย คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดไทย/การนวดประคบสมุนไพร) การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค การผดุงครรภ์พื้นบ้านโดยหมอตำแยของชาวไทยมุสลิม เป็นต้น

๕.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า การสืบชะตาแม่น้ำ การทำแนวปะการังเทียม การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น

๖.ด้านศิลปกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ เช่น การขับร้องเพลงอีแซว ลำตัด ลิเก หมอลำ โนรา เป็นต้น

๗.ด้านภาษาและวรรณกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น ภาษาโบราณ ภาษาถิ่น หนังสือ ตำรา ตำรับอาหาร งานประพันธ์/บทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงต่าง ๆ เป็นต้น

๘.ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

บทที่ ๒

ทะเบียนประชาชนชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ทะเบียนข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

ในเขตเทศบาลตำบลจระเข้หิน อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา

ลำดับ ที่	รายชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประเภท	ที่ตั้ง
๑	นางหนู สร้อยกระโทก	ด้านหัตถกรรม “การทำบายศรี”	๒๒๗ ม.๑ ต.จระเข้หิน
๒	นายสมพันธ์ กรีกกระโทก	ด้านหัตถกรรม “การทำไม้กวาดทางมะพร้าว”	๘๖ ม.๖ ต.จระเข้หิน
๓	นางสอง ชวฤทธิ์	ด้านหัตถกรรม “การทำกระเป่า”	๕๒ ม.๒ ต.จระเข้หิน
๔	นายสิงห์ เสวกระโทก	ด้านหัตถกรรม “การจักสานตะกร้า”	๕๙ ม.๖ ต.จระเข้หิน
๕	นายวสันต์ ชาวนาเมือง	ด้านหัตถกรรม “การทำบายศรี”	๖๐๑ ม.๑ ต.จระเข้หิน
๖	นางการะเวก รินกระโทก	ด้านศิลปกรรม “การร้องเพลงโคราช”	๕๓ ม.๔ ต.จระเข้หิน
๗	นายหมุย เอ็มกระโทก	ด้านการแพทย์ไทย “การรักษากระดูกหัก”	๑๑๖ ม.๓ ต.จระเข้หิน
๘	นายเกรียงศักดิ์ หล่องกระโทก	ด้านการแพทย์ไทย “การนวดแผนไทย”	๑๐๙ ม.๘ ต.จระเข้หิน
๙	นายสมพร ตรีราช	ด้านอุตสาหกรรม “การแปรรูปจากไม้”	๓๕๓ ม.๑ ต.จระเข้หิน
๑๐	นางคำเทา วิจิตรกิจ	ด้านอื่น ๆ “การทำขนมจีน”	๒๓๓ ม.๓ ต.จระเข้หิน
๑๑	นายทองใบ เชิดชัยภูมิ	ด้านอื่น ๆ “เป่าแคน ประเพณีผีฟ้อน”	๖๓ ม.๘ ต.จระเข้หิน
๑๒	พระปลัดปิยะพงษ์ ปัญญาวิโร	ด้านภาษาและวรรณกรรม “เทศน์มหาชาติ”	วัดสว่างหนองแวง ต.จระเข้หิน

ภาคผนวก

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม(การทำบายศรี)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นางหนู สร้อยกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด : - กรกฎาคม ๒๕๓๙
ที่อยู่ : ๒๒๗ หมู่ที่ ๑ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๗-๐๐๗๐๔๙๘

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การทำบายศรี
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการแพทย์ไทย (การรักษากระดูกหัก)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายหมุย เอ็มกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด : - พฤศจิกายน ๒๕๕๓
ที่อยู่ : ๑๑๖ หมู่ที่ ๓ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๐-๔๗๑๒๒๔๑

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การรักษากระดูกหัก
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านการแพทย์ไทย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการแพทย์ไทย (การนวดแผนไทย)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายเกรียงศักดิ์ หล่องกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด : -
ที่อยู่ : ๑๐๙ หมู่ที่ ๘ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๖-๙๘๗๖๔๒๕

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การนวดแผนไทย
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านการแพทย์ไทย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านอุตสาหกรรม (การแปรรูปจากไม้)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายสมพร ตรีราช
วัน/เดือน/ปีเกิด : ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๘
ที่อยู่ : ๓๕๓ หมู่ที่ ๑ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๘-๑๓๑๐๑๙๐

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การแปรรูปจากไม้
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านอุตสาหกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม (การทำไม้กวาดทางมะพร้าว)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายสมพันธ์ กรีกกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด : - ๒๔๘๔
ที่อยู่ : ๘๖ หมู่ที่ ๖ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๖-๒๕๒๙๕๓๕

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การทำไม้กวาดทางมะพร้าว
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม (การทำกระเป๋า)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นางสอง ชวฤทธิ์
วัน/เดือน/ปีเกิด : -๒๕๙๗
ที่อยู่ : ๕๒ หมู่ที่ ๒ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๖-๒๕๗๗๘๐๑

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การทำกระเป๋า
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม (การจักสานตะกร้า)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายสิงห์ เสวกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด : - มีนาคม ๒๕๓๗
ที่อยู่ : ๕๙ หมู่ที่ ๖ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : -

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การจักสานตะกร้า
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม (การทำบายศรี)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายวสันต์ ชาวนาเมือง
วัน/เดือน/ปีเกิด : ๗ กันยายน ๒๕๑๔
ที่อยู่ : ๖๐๑ หมู่ที่ ๑ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๗-๐๐๗๐๔๙๘

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การทำบายศรี
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม (การร้องเพลงโคราช)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นางการะเวก รินกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด : - มกราคม ๒๕๓๗
ที่อยู่ : ๕๓ หมู่ที่ ๔ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : -

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การร้องเพลงโคราช
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านอื่น ๆ (การทำขนมจีน)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นางคำเทา วิจิตรกึ่ง
วัน/เดือน/ปีเกิด : - มิถุนายน ๒๕๐๐
ที่อยู่ : ๒๓๓ หมู่ที่ ๓ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๘๐-๗๒๕๑๔๓๐

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : การทำขนมจีน
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านอื่น ๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านอื่น ๆ (เป่าแคน ประเพณีผีฟ้อน)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : นายทองใบ เชิดชัยภูมิ
วัน/เดือน/ปีเกิด : - กันยายน ๒๕๔๙
ที่อยู่ : ๖๓ หมู่ที่ ๘ ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : -

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : เป่าแคน ประเพณีผีฟ้อน
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านอื่น ๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านภาษาและวรรณกรรม (เทศน์มหาชาติ)

*ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล : พระปลัดปิยะพงษ์ ปัญญาชิโร
วัน/เดือน/ปีเกิด : ๖ ธันวาคม ๒๕๓๓
ที่อยู่ : วัดสว่างหนองแขวง ต.จระเข้หิน อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา
เบอร์โทร : ๐๙๓-๓๗๐๔๑๐๑

*ความชำนาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น : เทศน์มหาชาติ
ลักษณะภูมิปัญญา : ด้านภาษาและวรรณกรรม

